

Z á p i s n i c a

z hlavného pojednávania konaného na Krajskom súde v Bratislave v dňoch 15. a 16. januára 2004 v trestnej veci obžalovaného Ing. Miloša Kocúra a spol. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné.

Začiatok hlavného pojednávania o 9.00 hod. na č. dverí 91/príz..

P r í t o m n í

Predsedníčka senátu:	JUDr. Soňa Smolová
Členovia senátu:	JUDr. Jana Serbová JUDr. Tíbor Lukáč JUDr. Ondrej Tkáč Ondrej Krasňan
Náhradná sudkyňa:	JUDr. Magdaléna Blažová
Zapisovateľka:	Andrea Kolárová
Zástupca KP:	JUDr. Róbert Vlachovský
Obžalovaní:	1/ Ing. Miloš Kocúr – prítomný, termín bral na vedomie 2/ Ing. Milan Andrášik – prítomný, termín bral na vedomie 3/ Ing. František Čerman – prítomný, termín bral na vedomie 4/ Stanislav Dúbravický – prítomný, termín bral na vedomie

Obhajcovia:

5/ **Juraj Lachmann**
neprítomný, písomne
požiadal, aby sa konalo v jeho
neprítomnosti

6/ **Ing. Pavel Beďač** -
prítomný, termín bral na
vedomie

1/ **JUDr. Kamil Beresecký** za
obž. Ing. M. Kocúra -
prítomný, termín bral na
vedomie

2/ **JUDr. Juraj Kolesár** za obž.
Ing. M. Andrášika - prítomný,
termín bral na vedomie

3/ **JUDr. Alan Bohm** za obž.
Ing. Čermana a Ing. Beďača -
prítomný, termín bral na
vedomie

4/ **JUDr. Ivan Schultz** za obž.
S. Dúbravického - prítomný,
termín bral na vedomie

5/ **Za JUDr. Borisa
Sobolovského JUDr. Alena
Chvojková** za obž. J.
Lachmanna - prítomná, termín
bral na vedomie

Poškodená:

Margaréta Cervanová -
neprítomná, ospravedlnená

Podľa § 219 ods. 2 Tr. por. sa pokračuje v odročenom hlavnom pojednávaní.
Predsedníčka senátu oznámila priebeh doterajšieho konania.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. a) Tr. por. sa číta výpoveď svedka Haláchyho Juraja z čl. 1551 a 2536.

K prečítanej výpovedi obž. Kocúr udáva:

Mám za to, že otázka na čl. 1553 mala navodiť určité vyjadrenie svedka o mojej prítomnosti, resp. neprítomnosti na pracovisku, nakoľko je tam konštatované, že z viacerých výpovedí, je zrejmé že som mal odísť z pracoviska. Svedok vyslovil len domnienku, že obžalovaný mal odísť.

Na pojednávaní bol vypočutý svedok Tarko, ktorý uviedol, že keď som mal napísané 8 a 1/2 hod. na pracovisku, tak som tam musel byť, lebo Halachy nič netoleroval.

Rovnako mám za to, že údajný alkoholizmus, o ktorom svedok vypovedá, bol navodený vyšetrovateľmi. Išlo o jediný prípad.

Ďalej svedok Halachy nehovorí pravdu v tom, že ja som pracoval na pracovisku celý august. Tento z titulu svojej funkcie nebol celý čas na pracovisku. Trvám na tom, že 9.7.1976 som bol na pracovisku 8 a 1/2 hod..

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Podľa § 213 ods. 1 Tr. por. sa oboznamuje výluka zo spisu ohľadne obž. Romana Brázdu, a to uznesenie o prerušení trestného stihania z roku 1992 a znalecký posudok LF UK, psychiatrická klinika zo dňa 26.11.2003.

Obžalovaný: Bez pripomienok.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Podľa § 213 ods.1 Tr. por. predsedníčka senátu oboznámila odborné vyjadrenie Ing. Štefana Malinovského, vedúceho referátu verejného osvetlenia magistrátu hlavného mesta.

Obžalovaní: Bez pripomienok.

Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Podľa § 216 ods.1 Tr. por. predsedníčka senátu vyhlásila dokazovanie za skončené a bolo dané slovo k záverečným rečiam.

Zástupca KP prednáša záverečnú reč

Záverečná reč zástupcu KP bola dodaná súdu v písomnom vyhotovení a zároveň zaznamenaná vo zvukovom vyhotovení a je súčasťou tejto zápisnice.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje o 10.20 hod. za účelom krátkej prestávky do 10.40 hod. kedy sa bude pokračovať v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Po prestávke bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 10.40 hod.

Obhajca obžalovaného Ing. Milana Kočúra JUDr. Kamil Beresecký prednáša záverečnú reč

Obhajca predkladá záverečnú reč aj v písomnej podobe a táto bola nahrávaná aj na zvukový záznam a je súčasťou zápisnice.

Obhajca obžalovaných Ing. Františka Čermana a Ing. Pavla Beďača JUDr. Alan Bohm prednáša záverečnú reč

Predsedníčka senátu počas prednášania záverečnej reči zistila, že bez predchádzajúceho súhlasu senátu v miestnosti fotografuje Pavel Majer.

Po tichej porade senátu bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Pavlovi Majerovi, 30.10.1958, bytom Bratislava, Pustá ul. 675/1, č. OP: SD 932 376 sa podľa § 66 ods. 1 Tr. por. ukladá poriadková pokuta v sume 3 000,- Sk a prikazuje sa mu, aby záber urobený bez súhlasu predsedníčky senátu odovzdal predsedníčke senátu, pričom tento nemôže bez jej súhlasu uverejniť.

Záverečná reč bola obhajcom predložená aj v písomnej forme a zaznamenaná aj zvukovým záznamom ktorý je súčasťou zápisnice.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje o 12.45 hod. za účelom obedovej prestávky a pokračovať sa bude v prerušenom hlavnom pojednávaní o 13.15 hod..

Po prestávke bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Po prestávke sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní o 13.25 hod..

Obhajca obžalovaného Ing. Milana Andrášika JUDr. Juraj Kolesár vo svojej záverečnej reči udáva:

Vážený súd, vážený prítomný, moji kolegovia vo svojich záverečných rečiach pomerne obsirne objasnili, kde celá obžaloba má vo svojej skutkovej podstate má svoje diery a preto nebudem opakovať to, čo už tu bolo povedané, ale pozriem sa na vec trocha iným spôsobom. Na rozdiel od nich som sa s vecou v postavení obhajcu zoznámil pomerne skoro a to spôsobom, ktorý ovplyvnil celý môj názor na túto záležitosť.

Oslovil ma jeden z obžalovaných, či by som neprevzal obhajobu obžalovaného Andrášika. Tohto obžalovaného som poznal už predtým a vôbec ma nenapadlo dávať do súvislosti jeho osobu z touto tzv. kauzou Cervanová. Keď som sa už do veci vrhol, potreboval som sám seba presvedčiť o tom, ako vlastne mám túto obhajobu viesť a či mám byť presvedčený o vine alebo nevine obžalovaných z hľadiska toho, čo už bolo prejednané a čo sa prezentovalo tak na verejnosti odbornej, laickej a vôbec všeobecnej. Preštudoval som si spis, pokiaľ to bolo možné a narazil som z hľadiska môjho profesionálneho záujmu na jednu podstatnú záležitosť a síce tú, že fakticky ide o prvý prípad, ktorý sa zakladá len na výpovediach a vzájomných obvineniach spoluobvinených. Vôbec prakticky neexistuje jeden jediný trestný dôkaz. Takýto prípad je raritou, takýto prípad sa jednoducho nestáva, aby všetky dôkazy, ktoré tuná boli, nejakým spôsobom nesúviseli. Nevyskytuje sa tu nič, okrem výpovedí.

Obžaloba vo svojom prednese, ktorý mimochodom už som kdesi čítal, aspoň čiastočne, hovorí o jednoznačne preukázaných skutočnostiach, jednoznačne preukázaných dôkazoch. To slovíčko jednoznačne naozaj nemám rád a nemôžeme ho mať ani mi radi. Pretože jednoznačne tu nebolo preukázané to, čo sme preukázať chceli, či už na strane jednej alebo druhej. To slovo jednoznačne tu nemôže nijakým spôsobom dominovať a fungovať.

Bolo povedané tiež, že je škoda, že niektoré osoby už nemôžu existovať, že niektoré osoby už nemôžu vypovedať a je to naozaj škoda, ale tá škoda vznikla čiastočne aj tým, že na prvom stupni bolo rozhodnuté tak, ako rozhodnuté bolo. Boli tu preukázané jednotlivé dôkazy, ktoré by mali sedieť.

Celý postup toho, čo sa vlastne stalo, počnúc tzv. diskotékou v študentskom domove Ľudovíta Štúra pokračovaní tzv. žúrom na Varinskej ulici a ukončením pri termálnom jazierku v Kráľovej pri Senci, je tak dokonale skonštruovaný, až je nelogický. Tie dôkazy sedia jednoducho tak, že som začal mať pocit hneď na začiatku, že tu musí existovať nejaká prvotná udalosť, ktorá toto všetko spustila. Prvotnou udalosťou je to, čo nevieme. To čo sa zistilo medzi rokmi 1976 a prakticky 1978. Niekoľkokrát tu bolo poukázané na skutočnosť, že vlastne všetky tieto výpovede dohromady dávajú jednu skutočnosť, skutkovú podstatu tých trestných činov, ktoré sú žalované. Môže to ovšem takýmto spôsobom existovať?

Tých nelogičností tu už bolo povedaných niekoľko. Žúr na Varinskej ulici, vzorne poupratovaný dom, doprava vozidlami, ktorá bola prinajmenšom problematická, vozidlami, ktoré v čase keď mal byť spáchaný trestný čin prakticky vôbec ani neexistovali, vozidlá, ktoré boli spochybňované ľuďmi, ktorí ich videli a udávajú úplne niečo iného, ako to čo sa prezentuje v žalobe. Je tu množstvo a množstvo skutočných nelogičností. Spomeniem len jednu. Niekoľkokrát sa tu hovorí o trestnom čine znásilnenia a ja si kladiem otázku kde a čím bol tento trestný čin preukázaný?! Ani pitvou, jedine výpoveďou. Nikde nie je povedané, že poškodená Cervanová, že mŕtvola, ktorá sa našla, v Čiernej Vode, že skutočne znásilnená bola. To je len preukázané na základe výpovedí, ktoré boli niekoľkonásobne počas prípravného konania ale aj hlavného pojednávania menené.

Vyšetovatelia vypočuli doslova stovky účastníkov, ktorí na tej diskotéke boli, ale mi sme sa predsa tu v tejto sieni dozvedeli, že ich stovky neboli, že to produkčné, alebo to vystúpenie skupiny Elán, kde sa toto všetko malo začať, že tam nebolo nejako veľmi plno, že sa tam nikdy nijakí ľudia netiesnili a že tam bolo pomerne voľné prostredie, ktoré umožňovalo ustanoviť to, čo sa vlastne na tej tzv. diskotéke stalo. A položím si otázku, či to skutočne bolo všetko toho deviateho, alebo to bolo ôsmeho, alebo kedy sa to vlastne odohralo?! Svedkovia hovoria o jednotlivých autách, ktoré mali urobiť tú dopravu na miesto činu a ďalej.

Podotýkam jednu vec, ak by sme mali veriť tomu, čo skutočne tu bolo prezentované, tak napr. obžalovaný Brázda by musel urobiť to, že po spáchaní trestného činu, odviezol môjho mandanta Milana Andrášika naspäť do Lamača, odviezť ešte ďalších tzv. spolupáchateľov do Nitry, odviezť svedkyňu Vozárovú do Revištskeho Podzámčia, vrátiť sa v pohode naspäť a to v stave, kedy pravdepodobne bol pod vplyvom alkoholu a po cestách, ktoré v roku 1976 vyzerali trošku inak. Ja tú cestu osobne veľmi dobre poznám a odporúčam všetkým, aby si to vyskúšali dnes, keď existujú diaľnice, dostať sa takýmto spôsobom z miesta činu, vrátiť sa naspäť do Bratislavy, vrátiť sa ešte naspäť do Revištskeho Podzámčia.

Týchto nelogičností je tu ďaleko a ďaleko viac. Kde sú tie vecné dôkazy? Najprv sa hovorí o pitve neznámej štyridsať ročnej ženy, potom sa hovorí o pitve poškodenej Cervanovej a z týchto dôkazov vyplýva, že vlastne mi ani nevieme o koho pitvu sa jedná. Nikde nie je preukázané, vierohodnými a bez všetkých pochybností takými dôkazmi, že sa skutočne jednalo o niečo takéhto. Naozaj tie nálezy sú veľmi, veľmi pochybné.

Spomína sa tu na niekoľkých miestach a tak isto aj v rozsudku pachová expertíza, ktorá bola urobená na základe stôp odobratých v júli 1976 a následne po štyroch rokoch vyhodnocovaná. Žiadna z učebníc kriminalistiky a najmä tie, ktoré boli spracované autorskými kolektívami pod vedením už tu niekoľkokrát spomenutého profesora Pješčaka, neumožňuje, alebo neodporúča niečo takéhto, z takýmto odstupom. Hovorí, že pachová konzerva je použiteľná maximálne po dobu dvoch rokov. Takže aké pachové stopy?!

Hovorí sa tu o stopách vlákien. To auto bolo po štyroch rokoch skutočne v takom stave, že bolo možné zopakovať nejakú expertízu a dokazovať nejaké vlákna, ktoré sa nachádzali na odevoch žalovaných a prípadne pachových stopách a odevoch poškodenej?! Nič takéhto tu neexistuje.

Dokazovalo sa tu množstvo okolností, za ktorých malo dôjsť k tomuto nepochybne hroznému trestnému činu, ale opakujem to ešte raz, a budem to opakovať vždy, na základe toho čo existuje tu v týchto spisoch, na základe toho, čo bolo prezentované počas niekoľkých mesiacov alebo doslova rokov v tejto súdnej sieni, neexistuje jediný vecný dôkaz. Je to raritný spôsob kedy naozaj bola spáchaná taká dokonalá vražda, že jediným dôkazom, ktorý tu je sú vzájomné spoluobvinenia tu prítomných obžalovaných. Ako k nim došlo?

Vieme si to veľmi jednoducho predstaviť. Obžaloba tu prezentuje čosi, že predsa nie je možné, aby takýmto spôsobom dokonale do seba pasovali jednotlivé dôkazy tak, ako boli prezentované počas výsluchov v prípravnom konaní a tak isto aj v konaní pred súdom.

Viem asi ako k nim došlo. Ale neviem čo sa odohralo medzi rokom 1976 a pravdepodobne medzi rokom 1978, pretože tieto dôkazy nám neboli sprístupnené. Kladiem otázku, prečo tomu tak je!?

Vyšetровatelia v priebehu rokov 1978 a prakticky až 1981 mali dostatok času pripraviť prípad tak, ako je prezentovaný alebo bol prezentovaný pred súdom pred tými mnohými rokmi tak, ako to myslím dostatočne jasne objasnil vo svojej záverečnej reči jeden aj druhý môj predrečník. Bolo dostatok času vykonštruovať tak

dokonalú konštrukciu, ktorá jednoducho zapadala do seba bez toho, že by niekto hľadel na to, či tieto dôkazy majú alebo nemajú nejaký vnútornú logiku.

Súbežne sme tu vlastne sledovali ako keby dve pojednávania. Jedno o tom, či obžalovaní, ktorí stoja pred týmto súdom sú vinný, alebo nie sú vinný. A druhé pojednávanie, ktoré nám dokazuje akými spôsobmi boli získané jednotlivé dôkazy.

Ako keby tu existovali dva prípady, dva samostatné prípady. Jeden o spôsobe vyšetrovania a jeden o tom, akým spôsobom sa odohrala táto vražda.

Myslím, že sme sa dostatočne presvedčili o tom, že tieto spôsoby môžeme prinajmenšom a veľmi zaobalene nazvať neštandardnými. Boli tu položené otázky ako je možné, že obžalovaní nakreslili tak presné plány, nakreslili tak presný postup, opísali akým spôsobom postupovali pri tzv. únose, akým spôsobom postupovali pri znásilnení, alebo pri tom, čo tu nazývame vraždou. Nič z toho, ale nebolo preukázané ničím iným, len vzájomnými, ako by som to nazval spoluobvineniami tu sediacich obžalovaných a tak isto aj môjho klienta Milana Andrašika.

Je teda možné dosiahnuť takýto postup vyšetrovania? Je možné aby na základe takýchto dôkazov vyniesol súd rozsudok taký, ako ho máme pred sebou? Ja sa domnievam, že nie. Že ten psychický nátlak, ktorý tu bol na takej, alebo v takej miere, že skutočne po dvoch, troch, piatich mesiacoch je každý, kto je vystavený možno ani nie násiliu, ale len psychickému tlaku v priestoroch väznice, v pôsobení takých ľudí s akými nám známych alebo neznámych dôvodov boli spoluobvinený dávany do jednotlivých cieľ. Že jednoducho v takomto postavení už chcú mať len to, čo povedal už aj obvinený Kocúr, že jednoducho v tejto situácii chce mať už len pokoj a nič iného a podpíše Vám čokoľvek, v situácii, kedy je ochotný aj môj klient aj mapu zemegule, len aby sa už mohol vyspať a najesť.

Nebudem tu teda rozoberať jednotlivé konania, pretože myslím, že moji predrečníci to urobili dostatočne jasne a dostatočne široko. Chcem ale súdu povedať jednu vec. V uznesení Najvyššieho súdu SR, ktorým sa zaoberá odvolaniami obžalovaných datovaný 25. aprílom 1983, zaoberá sa odvolaniami obžalovaných a zaoberá sa odvolaním krajského prokurátora. Tu krajský prokurátor poukazuje na potrebu uložiť nielen výnimočný trest, ale aj trest odňatia slobody, ale aj trest smrti. Odôvodňuje to motívom obzvlášť zavrhnutia hodnej pohnútky.

A citujem: „Obžalovaní, ale najmä Miloš Kocúr a Milan Andrašik v priebehu trestného stíhania, jednoznačne preukazovali cynizmus, povýšenectvo a pohrdanie hodnotami uznávanými socialistickou spoločnosťou“. Znovu jednoznačne preukazovali cynizmus, povýšenectvo a pohrdanie.

A ďalej „ich sociálna prognóza je výrazne negatívna. Znalci nezistili takmer žiadne rezervy duševného pozitívneho vývoja ich osobnosti. Nie je teda nádej, že by bolo možné napraviť ich trestom odňatia slobody“.

Vážený súd, tu sedia tí, ktorých nebolo možné napraviť trestom odňatia slobody.

Záverečná reč JUDr. Kolesára bola zachytená na zvukový záznam, ktorý je súčasťou zápisnice.

Obhajca obžalovaného Stanislava Dúbravického JUDr. Ivan Schultz vo svojej záverečnej reči udáva:

Vážená pani predsedníčka, vážený senát, vážený pán krajský prokurátor. Trošku osobne, aspoň jednou vetou ospravedlňujem sa, keď ja som bol ustanovený obhajcom v tejto veci, staval som sa negativisticky. Nebol som ochotný prevziať obhajobu. Nakoniec dal som sa presvedčiť. Vyžiadal som si materiály, aspoň zhruba som si pozrel, preštudoval rozsudky atď. a dospel som k názoru, že to čo sa mne javilo ohavnou vraždou, opakovaným znásilnením, surovým atď., ako to už bolo tu deklarované, že to je vlastne všetko, nechcem sa vyjadrovať trošku primitívne, ale postavené na vode. A práve z tej príčiny by som chcel poukázať len jednou vetou na to, čo už predom mnou traja kolegovia obhajcovia povedali.

Celé je to založené na výpovediach obžalovaných. Tu niet jediného svedka, aspoň ja som ho nepočul, ktorý by konkrétne dokazoval niečo obžalovaným. Hovorím všeobecne. Prejdem hneď na môjho mandanta. Preto mám ten vnútorný pocit, že obhajujem správnu vec. A o to sa mi to obhajuje lepšie.

Chronológiou a jednotlivou obžalobou, jednotlivými rozsudkami, jak jedno na druhé naväzovali, jak sa to vzájomne rušilo, sa nebudem zaoberať, pretože myslím dostatočne to bolo spravené predom mnou. Chcel by som preto len k niektorým otázkam.

V prvom rade by som chcel zdôrazniť to, že obdobne ako kolega JUDr. Kolesár aj ja som vlastne vstúpil, fakticky vstúpil do tohto konania ako obhajca až u tohto senátu. A úvodom by som chcel povedať, nech to senát neberie ako nejakú poklonu senátu, ale ja osobne som presvedčený, že tento senát vykonal všetky dôkazy, dôsledne, zodpovedne tak, ako boli navrhnuté vyššími súdmi a požadované a tak isto tak, ako to navrhovali obžalovaní. A myslím, že aj obžalovaní ak si zachovajú objektivitu, nebudú môcť povedať, že ich práva boli ukrátené.

Žiaľ nič podobného by som si netrúfal povedať pokiaľ išlo o predchádzajúce konania. A hlavne pokiaľ išlo o celé vyšetrovanie a spôsob vyšetrovania.

Je fakt a krajský prokurátor nepriamo poukázal na tieto veci, že dneska je iný, i keď je to to isté číslo, iný trestný zákon, niekoľkonásobne novelizovaný a iná je prax pri vykonávaní dôkazov.

Ale chcel by som povedať, že svedkovia, ktorí boli vypočutí menili svoje výpovede sústavne. Boli pod tlakom. Bolo to povedané predou mnou. Nebudem to opakovať. Len s poznámok by som chcel nutne poukázať na niektoré fakty, ktoré dokazujú a preukazujú spôsob ako sa vyšetrovalo, ako sa vypočúvalo a ako sa postupovalo z výsluchom svedkov predtým.

To čo som videl a to čo som počul tu svedkov, tak to je jednoznačné a myslím, že nielen ohľadom mňa, ale prevažnej väčšine ľudí, ktorí tento proces sledovali, že sú tam nekonečné rozpory a že rozpory odstránené neboli, nie vinou senátu, ale nemohli byť odstránené, veď štvrtstoročia, dvadsaťsedem rokov, vyše štvrtstoročia, to je podľa mňa abnormalita aby sa mohlo niečo prekonzultovať, aby sa mohlo seriózne niečo vypočuť. Ak si niečo človek pamätá po dvadsiatich siedmich rokoch, tak sú to len nejaké veľmi nepríjemné udalosti. By som povedal až tragické. A tie v niektorých svedkoch ostali. A teraz dovoľte, aby som stručne poukázal na niektoré fakty. Budem sa snažiť vzhľadom na čas, aby som ten limit do 14.00 hod. dodržal.

Prosím Vás, svedok Dr. Ladislav Veľký. K výsluchu, on to tak udal tu, uviedol tunak pred týmto senátom. „K výsluchu som bol predvádzaný na Februárku, vieme kde to je, áno, v rokoch 1976, 1981. Bolo my, boli my vsugerované odpovede. Bol som vypočúvaný bez prestávky aj deväť hodín.

Dr. Vražda, ten výslovne uvádza, že na prvú otázku, ako znalec, ktorú mal zodpovedať, je či môj mandant Dúbravický je vôbec v takom stave, že môže vypovedať. Veď on bol liečený psychiatricky. To na neho zapôsobilo, a nie málo, možno práve preto, že bol jedným z tých dvoch, ktorí od samého prvopočiatku tvrdil a tvrdí aj dnes pred týmto senátom, že on sa necíti vinný. Necíti sa vinný preto, lebo žiaden trestný čin, ktorý mu bol daný za vinu, nespáchal. Ono je to veľmi vážne tvrdenie a myslím aj tá výpoveď znalca Dr. Vraždu nie je zanedbateľná.

Potom je tam svedkyňa Zdenka Prieložná. Ja by som chcel poukázať na jej výpoveď. Postupne ako išla, aj predtým. Najprv ju auto, do ktorého bola nakladaná údajne, nebohá Ľudmila Cernanová, menovaná ju neuvádza, lebo ju neopoznala, nemohla ju poznať, bolo raz biele, raz bolo svetlé, raz bolo červené, raz to bola Fiatka, raz to bola Lada.

Nebudem spomínať to, čo sa tým minule zaoberal Dr. Bohm. Teraz mi to vypadlo, alebo ja som to nepočul, že mala 1 a ½ dioptrie. No to je proste vážna vec. Kto má okuliare, ja ich mám na diaľku, vie čo to robí 1 a ½ dioptrie i keď to nevyzerá hrôzostrašne.

Obdobne, nepôjdem do detailov, obdobne vypovedala aj Mlynarčíkova. Ja prevažnú väčšinu vynechám.

Sestry Cohenové, Elizabeth a Lýdia. Lýdia myslím bola tá, čo mala denník. Písala si to, evidovala si to. Súd ich volal až z Francúzska. Ale čo sú to za svedkyne. Odpusťte, že sa takto pýtam, čo dokázali!? Dokázali to, či bol alebo nebol niekto na diskotéke, keď sme to tak nazvali!? Je trestným činom účasť na diskotéke!? A ani jedna z týchto svedkýň nevidela môjho klienta na tej diskotéke.

Dokonca Elizabeth povedala, hovorím, že rodičia Andrašika a Čermana vedeli niečo francúzky a s ňou rozprávali. A na otázku, ktorú som dal, mi odpovedala tu pred senátom, že keby bol niekto hovoril francúzky, tak si to zapamätá. Čiže Dúbravický nebol na tej diskotéke. Aspoň mu to nikto nedokázal. Nikto mu nedokázal ani, že bol na priváte v tom Prievoze.

Čo sa tu dokázalo, nič. Vzhľadom na toto by som chcel povedať, že takto viesť dôkazy a takto donucovať svedkov to je absurdita.

Ja som dlhé roky robil aj na prokuratúre aj na súde aj v advokácii, aj v teórii, ale s takýmito dôkaznými prostriedkami som sa v živote svojom a v celej svojej advokátskej praxi ani v právnej praxi nestretol. Ja poukážem teraz, ako sa vypočúvali svedkovia.

Poukážem na svedka Vargu, o ktorom sa tu hovorí. Čo sa nepovedalo ešte, aspoň som to nepostrehol, to je to, že Varga preto odišiel do Švajčiarska, prečo sa vysťahoval, on to tu povedal pred senátom. „Preto, že som mal strach. Podkladali mi tam veci“. Žiadali, aby vypovedal ináč, ako bola pravda. Tu uviedol svoju výpoveď na pravú mieru a veľmi zaujímavé jeho tvrdenie, keď povedal, že po dvadsiatich siedmych rokoch, keď dneska vidí nášho policajta, má strach. To nebolo zrejme pod nátlakom. Ako možno svedka donútiť, tu nebol pod nátlakom a hovoril pravdu a svoju výpoveď odvolal.

Ja neviem, či sa mám zaoberať výpoveďou Ing. Igora Urbánka a Škrobánka, súd ma pochopí, ja by som to vynechal, pretože predo mnou obhajcovia sa tým zaoberali, bolo by to duplicitné. Myslím, že to nemá význam.

Ale poukázal by som na svedka Michala Lupricha. Ja viem, je to manžel sestry Kocúra. Ale prosím Vás pekne, prečo by dneska klamal, že mu predkladali ružový papier, kde bolo jeho meno a že mu vyhrážali, že podajú žalobu na neho. To sú veľmi závažné veci. Potom v 1992, keď už nebol na neho taký nátlak, a taký dosah zo strany vyšetrovateľov, svoju výpoveď odvolal. Čo sú to za výpovede? A takto, vážený senát by som mohol ísť rad radom. Z jednej výpovede po druhú výpoveď.

Dagmar Luprichová. Na ňu bol tlak a vyhrážali sa jej, že jej dieťa dajú do detského domova. No vážený, to je niečo tak závažného! Ako možno od takej svedkyne, jak to kolega JUDr. Kolesár povedal, ako možno od takej svedkyne žiadať, aby bola objektívna, aby hovorila pravdu a hovorilo sa tu o fyzickom nátlaku a pod.. Bol ten nátlak, padli aj nejaké facky aj štuchance. Je to pravda. Ale čo je fyzický nátlak proti psychickému nátlaku na mladých ľuďoch, lebo to boli osemnástky, to boli od osemnásť do dvadsať – neviem presne, ale myslím, že nie som ďaleko pravdy. Keď sa im vyhráža trestom smrti, keď sa im povie „šak ho zmačkni“, „šak mu ščuchni“, „šak on bude rozprávať“, keď ich vypočúva niekedy dvaja, niekedy päť, niekedy šesť vyšetrovateľov.

Vážený však to je tlak aj na skúseného, odpusťte za výraz, zločinca. Na človeka, ktorý je stále pred súdmi. Ale toto boli ľudia, ktorí neboli trestaní. Ktorí boli prvý raz stíhaní. Ja nemôžem sa zbaviť vnútorného pocitu, že tu bola evidentná snaha dokázať, kto spáchal vraždu. Najšť proste nasilu páchateľa. A toho pocitu sa možno viacerí z nás nezbavia.

Nadežda Benová, len stručne uvediem, „postupne mi menovali“, to citujem, to nie sú moje výmysly, to je v spise, tu v spise na stole, ja som si to vypísal, „postupne mi menovali“, ako vyšetrovatelia, „dvadsať osôb cirka, s ktorými som mala byť na diskotéke“. Dúbravického ani nevidela. Tak isto všetci svedkovia, o ktorých som hovoril. Dúbravického ani nevidela. „Vyšetrovateľov striedali a to aj štyri dni za sebou ma vypočúvali. Na výsluchy ma nepredvolávali“. Použila termín „odchytávali na ma ulici“. To znamená, že proste kde ju našli, tam ju chytili. Brali ju v noci. Aj menuje vyšetrovateľov: Vanina, Pálku, naraz aj traja ju vypočúvali atď.. Zase nejdem do podrobností. Je to v spise. Senát to pozná. Nebudem tým zaťažovať.

Obdobne je to s Okénkom, výpoveďou Škrabánka.

Potom pokiaľ ide o Vozárovú, áno Dr. Varcigovú teraz, ja si to dovoľím prečítať, čo povedala. Pôvodne aj ona ináč bola obvinená a zadržaná, tiež to bolo predtým mnou spomínané. Ale bola v druhom stave. Povedali jej, že ju nepustia na svadbu. Bol to Pálka a bol to Rohan vyšetrovateľ. Privolali si z Prahy, lebo naši zrejme nestačili. No ďalej jej povedali, že nebude vidieť svoje dieťa. Zavreli ju,

prepustili ju, bola v CPZ – tke a nakoniec, ako tu bolo povedané, bola obvinená z krivej výpovede. Čiže musela vypovedať ako chcela. Ak chcela vidieť svoje dieťa, ak sa chcel dostať domov.

Vargu som už spomínal. Takého výpovede nemôžem z hľadiska obhajoby považovať za iné výpovede, než ako za výpovede zmanipulované. A ešte by som chcel poukázať na jedno. To, že bol niekto na diskotéke, môj klient nebol, nikto mu to nedokázal, ale že bol niekto na diskotéke, že bol na priváte v Prievoze, čo to má spoločné s trestným činom znásilnenia a čo to má spoločné s vraždou!? Ja proste si neviem toto predstaviť.

Kofko bolo vyšetrovateľov. Ja som si to vypísal, dal som si tú robotu, to bola chvíľa. Len čo som postrehol: Hanko, Gerbel, Taliga, Mokrášová, Stanko, Pálka, Vanín, Rohan, Tokár, Hus, Lamaň, Lamačka, atď.. No aká to môže byť serióznosť, keď takto sa vyšetrovatelia stále menia a stále neprestajne, niekedy o jednej v noci, niekedy hneď pokračujú ráno, to proste musí pôsobiť aj na psychiku otrlého človeka a nie mladých ľudí, ktorí prvý raz stáli v tejto pozícii. A myslím, že skutočne ako hovorí kolega, že by aj tú zemeguľu popísali presne a aj zmapovali. Toľko by som chcel k faktom povedať.

Ešte by som stručne poukázal na výsluch bez obhajcov, uvažovanie väzieb bez obhajcov, nespisovanie zápisníc, nedať zápisnicu prečítať, to bola bežná praktika vtedy. To sú konkrétne prípady, každý môžem poukázať na číslo listu. Potom zápisnica sa nerobila niekedy týždeň, niekedy dva, naraz sa spravila desať stranová zápisnica. A pokiaľ ju nepodpísali, tak však svedkovia to jasne hovoria. „Pokiaľ sme im nepovedali, to čo nám napovedali, bolo zle.“ Čiže ak toto nie je nátlak a toto nie je psychický nátlak, horší možno ako fyzický, však Vargovi povedali, „vyberieme Vás z auta von, tu vonka a Vás nabijeme.“ Aký mal mať on pocit, keď vyšetrovatel posúva osoby, ako figúrky na šachovnici. Že raz je svedok obvinený a naopak. Vážení, keď mladému človekovi povedia, keď nebudeš svedčiť ako my chceme, tak ňa budeme žalovať, predložia mu návrh na vzatie do väzby aj s jeho menom vypísaný, to bolo aj u Vargu. Nezľakne sa ten človek? Však aj na otázku predsedníčky senátu, neviem už ktorý svedok, omlúvam sa, jasne povedal: „Neviem či by som povedal pravdu, alebo nepravdu, ja som sa bál, bol som v strese“. A on boli v tom strese.

Vážení, to je zhruba všetko, na to že im dávali konfidentov do cely. Poukázali na to kolegovia predo mnou. Na to, že boli hneď naproti mali celu smrti, a vtedy trest smrti. Platil, bolo možné ho uložiť, to bol tiež viac než psychický tlak.

Vážený, záverom by som chcel poznamenať, že môj klient Dúbravický od začiatku tvrdil, aj pri tých drastických psychických nátlakoch, následky ktorých cíti dneska, lebo mnoho razy nerozmýšľa celkom logicky, nech mi to prepáči, ale emocionálne, je z nervami vedľa. To nemôžem nezanechať na človeku následky. Tieto následky na ňom boli zanechané.

Ja nechcem sa miešať do rozhodnutia Ústavného súdu SR, kde im priznali po 300 000,- Sk a že výslovne povedal Ústavný súd, že to nesúvisí s ich otázkou viny, to som si vedomí. Ale nemožno zabúdať na to, že aj Ústavný súd uznal, že voči nim bolo postupované nie tak, ako postupované byť malo. A že toto zanechá psychické znaky na niekom a že to výrazne človeka poznačí, ja myslím, o tom je veľmi ťažko pochybovať.

Vzhľadom na to ešte jednu vec by som chcel povedať. Spravidla kvalifikovaný obhajca povie aj keď žiada oslobodenie, keby súd bol iného názoru, prosím, aby zvážil mieru zavinenia, mieru zodpovednosti, predchádzajúci život atď.. A aby uložil mierny trest. Ja to v tomto prípade nežiadam. Ja to výslovne uvádzam, že to nežiadam, pretože som osobne hlboko presvedčený, že môj klient trestný čin nespáchal. Ani jeden zo žalovaných trestných činov.

Vzhľadom na uvedené ešte by som chcel povedať toľkoto. Navrhovalo sa podľa § 226 písm. c), že nebolo preukázané, že spáchal trestný čin, nebolo. Sme toho presvedčenia myslím všetci obhajcovia. Ale dávam na zváženie, možno že súd bude iného názoru a pochopil by som to, že aj písmeno a) prichádza do úvahy § 226. Lebo nebolo dokázané, že bol skutok spáchaný. Bolo dokázané, to že bola zavraždená, to je jedna vec. Ale či bola znásilnená a ako bola zavraždená to samotná skutková podstata, že bol niekto zavraždený, to ešte neznamená dokázanie spáchania trestného činu kým a ako.

Ja by som poukázal aj na posudok Dr. Porubského, ktorý je ozaj známy patológ a nie je nováčik, ako bola Dr. Kalašová, ktorá sama povedala, že to bola jej prvá mŕtvola, ktorú uvidela v teréne, v živote, ináč to videla len na pitevnom stole, to nie je jej vina, ale čo ona môže posúdiť, nehnevajte sa. A Dr. Porubský povedal na otázku pani predsedníčky senátu ako je možné, že neboli zistené na nebohej žiadne stopy násillia a on hovorí, citujem: „Nezistili sme také podstatné a veľké stopy násillia, ktoré by svedčili o hrubom násillí“. To je veľmi vážna vec. Na priek pokročilým zmenám hniloby žiadne známky násillia neboli. Pokiaľ ide o hymen, panenskú blanu hovorí, že jej porušenie je staršieho dáta. Ja neviem kde je potom preukázané znásillnenie.

Vzhľadom na to, že limit sa už naplnil, vážený senát ja by som chcel skončiť tým, že prosím o oslobodenie môjho klienta, pretože som presvedčený, že trestné činy kladené mu za vinu, nespáchal.

Záverečná reč JUDr. Schultza bola zachytená na zvukový záznam, ktorý je súčasťou zápisnice.

Obhajkyňa obžalovaného Juraja Lachmanna JUDr. Alena Chvojková za obhajcu JUDr. Borisa Sobolovského vo svojej záverečnej reči udáva:

Vážený senát krajského súdu, vážený pán prokurátor, vážená pani predsedníčka, vážení kolegovia, vážení prítomní. Dovolím si predniesť záverečnú reč za obžalovaného Juraja Lachmanna. Vzhľadom na to, že tu odzneli záverečné reči mojich kolegov, dovoľm si byť teda stručnejšia a dovoľm si predniesť určitý môj uhol pohľadu na túto obhajobu.

Vážený senát krajského súdu, konáte na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu Československej federatívnej republiky, ktorý zrušil napadnutie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a konanie, ktorému predchádzalo, ako nezákonné. Z tohto rozhodnutia ja vychádzam a preto nemôžem súhlasíť s názorom pána prokurátora, ktorý hovorí, že podkladom na Vaše rozhodnutie môže byť jedine toto konanie, nakoľko týmto rozhodnutím, ktoré som už spomenula, bolo vyslovené, že bol porušený zákon. Tento zákon bol porušený, v podstate ja si to dovoľujem uviesť, v štyroch oblastiach a to dosť podstatných.

V prvom rade je to nesprávny prístup k obhajobe obvinených. Ďalej poukazuje najvyšší súd na nevieryhodnosť určitých svedkov a dovoľujem si povedať, že podstatných svedkov, na ktorých stávala obžaloba.

Ďalším okruhom, ktoré najvyšší súd vytýka neboli dôkazy vykonané zákonným spôsobom. Toto výslovne cituje vo svojom rozhodnutí, vo svojich dôvodoch na strane 14.

Ďalej vytýka postupu, teda obom súdom, že chýbala určitá dokumentácia. Na základe takto zrušeného rozhodnutia vy konáte a máte rozhodnúť.

Vykonaným dokazovaním pred Vaším senátom dovoľujem si povedať, že nebol vykonaný žiaden priamy alebo nepriamy dôkaz, z ktorého by sa dala vyvodíť vina môjho klienta nielen v zmysle obžaloby, ale akákoľvek iná vina a to aj tá skutočnosť, z toho vôbec nevyplýva, že sa vôbec stal žalovaný skutok, ktorý je predmetom tohto konania.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že v zmysle § 270 ods. 4 ste viazaný týmto rozhodnutím, a vzhľadom na neexistujúce dôkazy v smere viny môjho klienta, navrhujem tento spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodiť.

Čo sa týka vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, vzhľadom na výpoveď môjho klienta ako aj výpovede ostatných obžalovaných, ako aj na výpovede ostatných svedkov pred týmto hlavným pojednávaním, navrhujem súdu aby starostlivo zvážil, či bolo toto dokazovanie vykonané zákonným spôsobom, už aj vzhľadom na mnou uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSFR.

Ďalej navrhujem súdu, aby pri hodnotení určitých výpovedí aj výpovedí môjho klienta bral do úvahy aj tú podstatnú skutočnosť, že v tom čase za žalovaný skutok a vtedy mu bol dávaný skutok trestný čin vraždy podľa § 219, bola možnosť uloženia výnimočného trestu a to trestu smrti, čo samozrejme mohlo poznačiť aj nielen výpovede môjho klienta, ale aj výpovede ostatných spoluobvinených.

Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie a vzhľadom na už uvedený § 270 ods. 4 a vzhľadom na spomenuté rozhodnutie najvyššieho súdu navrhujem môjho klienta spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodiť, nakoľko mám pochybnosti, že sa stal skutok, resp. či tento skutok spáchal môj klient.

Záverečná reč JUDr. Chvojkovej bola zachytená na zvukový záznam, ktorý je súčasťou zápisnice.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje o 14.05 hod. a pokračovať sa bude v prerušenom hlavnom pojednávaní dňa 16. januára 2004 o 9.00 hod. na č. dverí 91/príz..

Dňa 16. januára 2004 o bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 9.10 hod. na č. dverí 91/príz..

Obž. Ing. Pavol Bedľač: Chcel by som uviesť, že sme si sťažovali na postup redaktorky Markízy Miriam Žiakovej. Sťažnosť bola podaná predsedníčke súdu.

Obžalovaný Ing. Miloš Kocúr prednáša záverečnú reč a vyjadrenie právom posledného slova

Obžalovaný Ing. M. Kocúr predkladá písomné vyhotovenie svojej záverečnej reči a táto bola zaznamenaná na zvukový záznam, ktorý je súčasťou zápisnice.

Obžalovaný Ing. Milan Andrášik prednáša záverečnú reč a vyjadrenie právom posledného slova

Obžalovaný Ing. M. Andrášik predkladá písomné vyhotovenie svojej záverečnej reči a táto bola zaznamenaná na zvukový záznam, ktorý je súčasťou zápisnice.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje za účelom krátkej prestávky o 11.20 hod. do 11.30 hod..

Po prestávke bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní po prestávke o 11.40 hod..

Obžalovaný Ing. František Čerman prednáša záverečnú reč a vyjadrenie právom posledného slova

Obžalovaný Ing. František Čerman predkladá písomné vyhotovenie svojej záverečnej reči a táto bola zaznamenaná na zvukový záznam, ktorý je súčasťou zápisnice.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje za účelom obedovej prestávky o 12. 25 hod. a pokračovať sa bude v prerušenom hlavnom pojednávaní o 13.00 hod..

Po prestávke bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Po prestávke sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní o 13.05 hod..

Obžalovaný Ing. Pavol Beďač prednáša záverečnú reč a vyjadrenie právom posledného slova

Obžalovaný Ing. Pavol Beďač predkladá písomné vyhotovenie svojej záverečnej reči a táto bola zaznamenaná na zvukový záznam, ktorý je súčasťou zápisnice.

Počas záverečnej reči obž. Ing. P. Beďača bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Podľa § 216 ods. 4 Tr. por. prerušuje predsedníčka senátu záverečnú reč obžalovaného Ing. Pavla Beďača.

K prerušeniu záverečnej reči došlo pri jej čítaní na strane 18.

Po prerušení obžalovaný pokračuje v prednese

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje za účelom krátkej prestávky o 15.20 hod. a pokračovať sa bude v prerušenom hlavnom pojednávaní o 15.30 hod..

Po prestávke bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Pokračuje sa po prestávke v prerušenom hlavnom pojednávaní o 15.30 hod..

Obžalovaný Stanislav Dúbravický vo svojej záverečnej reči a právom posledného slova udáva:

Ja sa ospravedlňujem, ale asi to všetko čo tu zaznelo, vážená predsedníčka krajského súdu, vážený senát, pán prokurátor, obhajoba, ktorej veci mám dodať jednu jedinú vec, že s touto dotyčnou prejednávanou vecou z roku 1981 – 1982 nemám nič spoločné a nie je ani vôbec pravda, že som sa niečoho dopustil. Či už tej diskotéky alebo privátu alebo Čierna Voda alebo tá Kráľová pri Senci, alebo ako sa to volá.

V podstate ja môžem, ak mi dovoľíte cirká asi v piatich bodoch by som chcel len povedať môj, že môj život začínal asi 20. , teda nie asi, ale presne 20. júla 1976. To znamená, že 14 dní po tomto, ale nie kvôli tomuto trestnému činu, ale kvôli tomu, že na môj pas odišiel do zahraničia na moje meno jeden z mojich známych. Ja som mal problémy len čo sa týka so štátnou bezpečnosťou. Samozrejme, že od tej doby som mal zákaz vycestovať aj na doložku na občiansky preukaz do Poľska, do Maďarska atď.. Teda dostal som v tej bývalej spoločnosti punc „nežiadúca osoba“, ktorá by reprezentovala socialistickú krajinu v zahraničí. To sa mi dostalo až v 90. roku, keď som mohol ja prvý raz vycestovať aspoň Schvechatu, sa pozrieť ako to vyzerá Rakúsko. Potom bolo zhruba dosť dlho ticho, pretože i napriek tomu, že som chodieval na štátnu bezpečnosť, kde do dnešného dňa moje meno figuruje v spisoch ako nežiadúca osoba v socialistickom tábore.

Tak sa to nejakou ukľudnilo a na rozdiel od mojich predchádzajúcich tzv. spoluobvinených, spoluobžalovaných 20. apríla 1980 pardon 1979 som bol vzatý do väzby. Nebol som tam ani 48 hodín, nebol som tam ani trikrát 48 hodín, ale bol som tam až do 12. januára resp. pardon do 20. februára 1980, teda desať mesiacov. Za ten čas od 20. apríla pod kepienkou nejakého iného §, ktorý mi dali som prešiel, to Vám môžem potom dodatočne doložiť, federálna kriminálka Praha, teda pán Pálka, to bolo 20., 23. , 24. ŠTB, 25. federálka, 26. ŠTB, ďalej federálka Praha, to znamená že to -

Boli všetko Palkovci a nakoniec som nevydržal a to čo tu bolo predtým povedané som na svoju vlastnú žiadosť, to čo mi tu zostalo.

Originál bude istotne, pán prokurátor, v tých spisov v Levoči, ten originál písmo je pána Stanka, ale pána Stacha, ktorý bol vtedy tu v Justičáku za mnou vo väzbe, som žiadal na moju vlastnú žiadosť detektor lži, čo údajne bol vtedy, v tom čase v Prahe a som po tých 90. – tých rokoch, kedy som sa aj chcel pozrieť do tých spisov zistil, že aj Hrmo mal detektor lži, teda bol ten detektor lži. Som si ho na vlastnú žiadosť chcel objednať, aby som dokázal, že nemám s touto vecou nič spoločné.

Keby dnes bolo možné, tak si dám vyšetriť aj testy na DNA aby som potvrdil, pán prokurátor, že vážne toto čo sa mne dáva za vinu nie je pravda. Aspoň jeden dôkaz by bol pravdivý, čo sa týka obhajoby, teda tých technických expertíz. To samozrejme, ak dovolíte vážený senát, ja Vám tu predložím jednu vec, po prípade aj tú druhú, čo som si robil zápisky ešte, keď som bol tzv. prvotrestanec a bral som to seriózne, čo mi ešte zostalo z väzby. Čo mám, tak isto aj výpis z Okresného súdu v Nitre, ktorý ma vtedy zadržoval. Ináč končilo to potom až 31. októbra, keď mi zobrali pachové stopy, kde terajší krajský sudca v Nitre dal povolenie, pánovi poručníkovi Jurkovi na odobratie pachových stôp. Je zaujímavé, že títo páni tu odchádzali štyria na komplet do jedného vagóna, a keď som bol taký jednoznačne podozrivý, prečo som aj ja nešiel, aspoň podľa tých pachových stôp, tak potom boli predložené pred senátom JUDr. Bilčíka. To by bolo asi všetko k tejto téme.

Samozrejme išiel som až po 1 a ½ mesiaci, po tej tzv. tej grupe, keď vypadávala Zimáková, Škrobánek, Urbánek. Po 1 a ½ mesiaci chaotických výpovediach. Ďalší ten moment, keď som sa dozvedel, Francúzky, to som už tu spomínal, zoznámil som sa s Francúzkami, ale v Nitre v 1976 počas Agrokomplexu. To znamená 25. a 26 august. Nie je problém po štyroch rokoch, po troch ten Škrobánek alebo ktokoľvek iný povie, však áno, nejaké Francúzky exitovali. Prečo nie, však to boli istotne tie, čo boli v Bratislave. Ale to neboli tie, čo boli v Bratislave, lebo sami ste počuli, že tie Francúzky ani jedna neopoznala mňa, že by som ju buď odprevadil, ale aj keď nie odprevadil, ale že by som s nimi komunikoval po francúzky.

Samozrejme sa vraciam nielen k svedkovi Škrobánekovi, s ktorým som vyrastal na dvore, s ktorým som hrával ako tinedžer, alebo svišť futbal, hokej alebo čo. Prečo v 1976 ma neopoznal, keď aj vyšetrovateľ sám hovoril, že diskotéka nie je trestný čin. A preto som ja aj pripustil tú diskotéku, lebo za tie tri roky, po tom čo sme tu už počuli, chcel som mať chvíľu aj ja pokoj. Pripustil som ju, veď nie je dôvod

ju nepripustíť tú diskotéku, ale hop, keď mi niekto dáva trestný čin, o ktorom ja neviem, pán prokurátor, vážený senát, tak potom to už je nejaké veľké triko.

A dneska sa môžem aj Vám, aj Vám každému, aj pani Cervanovej, hoci ma to ohromne mrzí, nie za to, že ja mám niečo s tým spoločné, ale že sa niekomu niečo stalo. Takže ma mrzí, že pán Lamačka, ktorý mi vysvetľoval, že ja budem mať raz dcéru a že sa jej niečo stane, tak jemu sa to v podstate stalo. Je to osud, alebo pre niekoho pán Boh, alebo pre niekoho karma, že tá jeho dcéra bola dva týždne nezvestná, a ja som si musel hľadať alibi, že či som, či na mňa znovu z tej deformácie, recidivistickej, profesionálnej, že či zas na mňa nedajú, že ja som išiel ublížiť jeho dcéru. Dneska sme tu počuli, nie dneska, ale doteraz sme tu počuli, že vyhrážame sa, ubližujeme, tak našťastie to bolo v televízii, že nejaká Monika Lamačková je stratená, už som sa aj na ten druhý deň pozeral, kde som ja s kým vtedy bol. Toto so mňa spravila tá doba, kde som teda žil a jak som žil tých 22 rokov do dnešného dňa.

Samozrejme, ale jak som spomínal o tom Bohu alebo karme alebo o osude, futujem pána Dr. Lamačku, ale to jeho vnúča sa už narodí ako narkoman, pretože bolo známe, že sa našla pod vplyvom narkotík po dvoch týždňoch. Čiže prečo ja by som sa mal niekomu pomstíť. Za čo? Každý sme si strojcom svojho šťastia i nešťastia. Ja som mal rád život a aj ho mám rád, len som už trochu zostarol.

A to že som chodil na diskotéky, že som sa zabavil, zabavil som sa napríklad s kýmkofvek, ale dobrovoľne. Nepotreboval som ja nútiť nejakého Kocúra, alebo Vás pán prokurátor, alebo nejakú ženskú, že však ideme na vec. Nie je to za potreby. Ja verím jednej jedinej veci, v dnešnej dobe vážený senát, vážená predsedníčka senátu, ostatok nechám len na Vás.

Záverečná reč Obžalovaného Stanislava Dúbravického bola zaznamenaná na zvukový záznam, ktorý je súčasťou zápisnice.

Obž. Ing. Pavol Beďač: Nechcem byť prítomný pojednávania 20. januára 2004 pri vyhlásení rozsudku.

Na to bolo vyhlásené

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie bolo prerušené o 15.40 hod. a pokračovať sa bude v prerušenom hlavnom pojednávaní dňa 20. januára 2004 o 9.00 hod. na č. dverí 24/príz..